Р Е Ш Е Н И Е
№ 2368

гр. София, 09.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Бранимира Митушева
ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **11509** по описа за **2013** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.”, [улица], вх. А, ет. 6, ап. 18, представлявано от М. Н. К., чрез адвокат И. К., срещу Решение от 29.05.2013г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 102-и състав, по НАХД № 14914/2012г. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 2203-0015/02.04.2012г., издадено от Директор офис „В.” на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите /ТД на НАП/ - [населено място], с което за нарушение чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ във връзка с чл. 2, ал. 2 и чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /Наредба Н-8 от 29.12.2005г./ на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 355, ал. 1 от КСО.

Касаторът извежда доводи за отмяна на съдебното решение, респ. за отмяна на атакуваното НП, поради неправилно приложение на разпоредбата на чл. 355, ал. 1 от КСО вместо чл. 355, ал. 2 от КСО – касационно основание по смисъла на чл. 348, ал.

3, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс във връзка с чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН.
Ответникът – Териториална дирекция на Национална агенция по приходите - [населено място], редовно призован, чрез юрк. Г., моли постановеното съдебно решение да бъде оставено в сила.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище жалбата да бъде отхвърлена, а решението – оставено в сила като правилно и законосъобразно.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд /вх. № 40455 от 07.10.2013г./ от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.
Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 2203-0015/02.04.2012г. Датата на извършване на нарушението /чрез бездействие/ е установена от контролните органи при извършената проверка на дружеството, чиито резултати са обективирани в Протокол № 22403123043135 от 29.01.2012г. /л. 10 от НАХД № 14914/2012г. на СРС, Наказателно отделение, 102-и състав/. Към този момент – 29.01.2011г. се констатира, че действително е осъществено изпълнителното деяние, описано по-долу, и се посочва лицето извършител. За да се възприеме, че е изтекъл срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, следва актът за установяване на административното нарушение да е съставен три месеца след откриване на нарушителя или една година от извършването на нарушението. В конкретния случай се касае за проверка на дружеството по документи, като в приложените по преписката такива /в това число акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 2203-0015/20.02.2012г. и атакуваното НП/ ясно индивидуализиран е работодателят – осигурител с данните му от НАП, включително с ЕИК, седалище и адрес за управление. Предвид гореизложеното, съставянето на акта е в рамките на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Не са налице и предпоставките за прекратяване на административнонаказателното производство поради изтекли сроковете по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Вярно е, че за дата на издаване на процесното НП са посочени 02.04.2012г. и 11.07.2012г., като последната е и дата на връчването му на управителя на търговското дружество. Доколкото и в двата случая не е изтекъл шестмесечният срок от съставянето на АУАН № 2203-0015/20.02.2012г., то се обезпечава изводът за липсата на съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на наказаното лице да се защити поради неспазване на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН.
Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 20.02.2012г. служители на офис „В.” на ТД на НАП – [населено място], са установили, че [фирма], ЕИК[ЕИК], в качеството си на работодател и осигурител по чл. 5 от КСО не е подал в законоустановения срок декларация образец № 6 за окончателните осигурителни вноски върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудови правоотношения с дружеството, за месец май 2011г. На основание чл. 7, ал. 1 и ал. 2 от КСО осигурителните вноски е следвало да бъда внесени в срок до 30.06.2011г. – последният работен ден през календарния месец, на

който са били дължими окончателно същите, и до който момент е трябвало за постъпи информация за тях с декларация образец № 6 във връзка с чл. 2, ал. 2 и чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-8 от 29.12.2005г. Подаването на декларацията е осъществено на 29.01.2012г. – факт, установен с Протокол № 22403123043135 за извършване на проверка от 29.01.2012г. Съставен е АУАН № 2203-0015/20.02.2012г., връчен на същата дата и срещу който не са постъпили писмени възражения в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Въз основа на акта е издадено процесното НП. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС като логични и непротиворечиви доказателства: свидетелските показания на М. Б. Д. - актосъставител; В. П. С. - свидетел при съставянето на акта; Протокол № 22403123043135 от 29.01.2012г.; други писмени доказателства, приложени по НАХД № 14914/2012г. на СРС, Наказателно отделение, 102-и състав. Видно от гореизложеното, Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на правнорелевантните факти по делото. Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства в подкрепа на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Съдът констатира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентни административни органи на основание чл. 355 от КСО във връзка със Заповед № ЗЦУ-28/06.01.2010т. на Изпълнителния директор на НАП, приложена по делото.

Съгласно редакцията на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО /ДВ, бр. 100 от 21 Декември 2010г./ към момента на извършване на деянието „Осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни за декларация за сумите за дължими осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, „Учителския пенсионен фонд", здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" и данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица". На основание чл. 5, ал. 6 от КСО /ДВ, бр. 100 от 21 Декември 2010г./ съдържанието, сроковете, начинът и редът за подаване и съхраняване на декларациите по ал. 4 се определят с наредба, издадена от министъра на финансите съгласувано с управителя на Националния осигурителен институт - Наредба Н-8 от 29.12.2005г. Разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от Наредба Н-8 от 29.12.2005г. /в редакцията към момента на извършване на нарушението – ДВ, бр. 1 от 5 Януари 2010г./ вменява задължение на работодателите, осигурителите, както техните клонове и поделения, самоосигуряващите се лица или упълномощените от тях лица да подадат в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите декларация образец № 6 съгласно приложение № 4. Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-8 от 29.12.2005г. /в редакцията към момента на извършване на нарушението – ДВ, бр. 6 от 18 Януари 2011г./ декларация образец № 6 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от работодателите, осигурителите и техните клонове и поделения - не по-късно от последния работен ден на календарния месец, през който са били дължими осигурителните вноски, вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите" и данъкът по чл. 42 ЗДДФЛ, т.е. до 30.06.2011г. По

безспорен начин са установени извършването на нарушението, в какво се изразява то, както и лицето, което следва да бъде административно наказано. Посочени са, както в АУАН, така и в НП, елементите от обективната страна на деянието: видът на нарушението - бездействие, датата и мястото на извършване – 30.06.2011г., [населено място], обстоятелствата, при които е извършено, и законните разпоредби, които са били нарушени виновно – чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО във връзка с чл. 2, ал. 2 и чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г.

Санкционната разпоредба на чл. 355, ал. 1 от КСО /редакцията от ДВ, бр. 99 от 15 Декември 2009г./ предвижда наказание глоба от 50 до 500 лева за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лева, ако не подлежи на по-тежко наказание при нарушение на разпоредбите на чл. 5, ал. 4, чл. 6, ал. 8, чл. 7, чл. 8, ал. 2, т. 1 и чл. 158 на КСО и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им. С процесното НП е наложена имуществена санкция в предвидения от закона минимален размер от 500 лева. Настоящата инстанция споделя напълно изложените от Районния съд доводи относно правилното ангажиране на административнонаказателна отговорност на [фирма] на основание чл. 355, ал. 1 от КСО, съответно - намира за неоснователно възражението на касатора, че приложение следва да намери чл. 355, ал. 2 от КСО – предпоставка за отмяна на решението в съответствие с чл. 348, ал. 3, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс във връзка с чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН. „Действително, и двете норми целят санкциониране на нарушения във връзка с чл. 5, ал. 4 от КСО. В разпоредбата на чл. 355, ал. 1 от КСО е предвидена глоба за физически лица и имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци за нарушение на разпоредбите на чл. 5, ал. 4 от КСО и разпоредбите на нормативните актове по прилагане на КСО, а в чл. 355, ал. 2 от КСО – глоба за физически лица, които не подадат в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, като е предвидено фиксирано наказание за всеки отделен случай, в който не е подадена декларация. Следователно разпоредбата на чл. 355, ал. 2 от КСО действително предвижда специален състав на административно нарушение, който е разграничен от основния състав по чл. 355, ал. 1 от КСО чрез допълнителни признаци. Тези допълнителни признаци касаят, както вида на нарушението, така и неговия субект. Специалният състав по чл. 355, ал. 2 от КСО се отнася само за физически лица, тъй като предвиденото наказание е глоба. Нормата не се отнася за юридически лица и еднолични търговци, поради което по отношение на тях не е налице специален състав, изключващ приложението на общия състав, визиран в чл. 355, ал. 1 от КСО. Ето защо за конкретното нарушение единствената приложима санкционна норма е тази на чл. 355, ал. 1 от КСО, в която е описан основният състав на нарушението.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.05.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 102-и състав, по НАХД № 14914/2012г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.